

Net echt

Vol fierheid en trots keek Fred naar zijn vriend Skubba die hun SCUBA zou testen.

Met zijn duikpak, botjes, vinnen, duikbril, zelfgemaakte loodgordel en fles op zijn rug leek Skubba op een echte duiker. "Net echt", hoorde Fred de moeder van zijn vriend nog zeggen. Hij vond het jammer dat hij niet mee kon, maar water was niets voor hem.

Hoewel hij er bijna alles wat in boeken of op het internet te vinden was, gelezen had, voelde hij zich een beetje onzeker. Zou de lucht die ze met de compressor in de fles geperst hadden voldoende zijn om langer te duiken? Zou Skubba onder water de kraan kunnen bedienen om zo te ademen? Zou Skubba intussen kunnen duiken?

Toen Skubba onder water verdween, werd Fred alleen maar zenuwachtiger. Zijn vriend bleef langer weg dan op zijn vorige duiken. Was dat een goed teken? Zou hij niet dicht bij het water moeten gaan staan? Maar wat kon hij doen als er iets was? Veel vragen, weinig antwoorden. Hij kon alleen maar afwachten.

Zijn wachten stopte van zodra Skubba met een grote glimlach op zijn gezicht een eind verder terug boven water kwam. Hoewel hij wou springen van vreugde, bleef Fred toch rustig aan de kant wachten. Pas toen zijn vriend terug op het droge stond, ging hij er naar toe.

Vol enthousiasme vertelde Skubba over de vissen die hij gezien had. Hoe hij ze kon volgen. Hoe hij kon ademen door de kraan open te draaien. Hoe hij zich als een vis voelde. Hoe hij ... Een waterval van woorden. Fred genoot mee.

"Alles ging goed, behalve ...", zei Skubba. Wat kon er nog niet goed zijn, dacht Fred. Ze hadden toch aan alles gedacht en alle problemen beetje bij beetje opgelost. Ook de moeder van Skubba had haar best gedaan door met hen naar de duikwinkel te gaan. Fred had daar zijn ogen de kost gegeven. Wat had hij gemist?

"... dat ik niet in het water kan blijven hangen zoals een vis", ging Skubba verder. "Ik moet steeds blijven zwemmen, want an-

ders zak ik naar de bodem en zie ik door al de modder niets meer".

Hoe kon dit opgelost worden? Ze konden natuurlijk de loodgordel lichter maken. De duikfles woog veel, maar deed de lucht in de fles die niet drijven? Dat kon hij toch testen?

Fred vroeg aan Skubba om de fles van zijn rug te nemen en in het water te leggen. Hij vertelde zijn vriend dat hij wou kijken of die dreef. En nee, dat deed ze niet. De loodgordel moest dus minder zwaar gemaakt worden. De gordel moest echter zwaar genoeg zijn opdat Skubba zou kunnen duiken. Zijn vriend zou dus steeds naar de bodem zakken. Er moest dus nog iets zijn wat er voor

zorgde dat een echte duiker kon blijven zweven ...

Als de lucht in de fles niet groot genoeg was, dan moest hij iets vinden waardoor die groter kon gemaakt worden. Een grotere fles zou waarschijnlijk zwaarder zijn en dus ook zinken. Iets licht met veel lucht? Skubba stond al te popelen om opnieuw te gaan duiken. Maar eerst moesten ze de fles gaan vullen. Skubba had die helemaal leeg gedoken.

Op weg naar hun compressor kwamen ze een looper met een drinkzak op zijn rug tegen. Skubba bedacht dat dit misschien de oplossing kon zijn ... ■

PATRICK VAN HOESERLANDE

